

Λ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ: ΕΞΗΓΗΣΙΣ...

4 ΑΙ. Μ.Χ.

7—8: ...καὶ ἐνέβην ἡ ἀγία Ἑλένη εἰς τὸ κάτεργον καὶ ἤρτεν εἰς τὴν Κύπρον. Καὶ ὄνταν ἐπεσῶσαν καὶ ἐράξαν εἰς τὴν γῆν ἔβγαλεν τὸ σεντούκιον μὲ τοὺς δύο σταυροὺς (τὸν Τίμιον καὶ τοῦ καλοῦ ληστῆ), καὶ ἔβαν εἰς τὸ Βασιλοπόταμον. Καὶ ὄνταν ἀλόφαν, ἔπρσεν ἀπὸ τὸν κόπον τῆς θαλάσσου καὶ ἐκουμήθην, καὶ εἶδεν ἕναν ὁρῶμαν, ὅτι ἕνας παῖδιος ἀνθρώπος εἶπεν τῆς: «Κυρία μου Ἑλένη, ὡς γοιὸν ἐποίκες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔκτισες πολλοὺς ναοὺς, ἤτῃς ποίει καὶ ὁδε, ὅτι ὁρισμὸς εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν χώρα νὰ κατοικοῦσιν ἀνθρώποι ἕως τῆς συντέλειας, καὶ νὰ μὲν ξηλειφθῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

12 ΑΙ. Μ.Χ.

10: ...καὶ ἔβησαν οἱ Λατίνοι ὅλην τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ τοὺς Σαρακηνοὺς αἰχμαλωτεῖσαν τοὺς καὶ ἀπομακρύναν τοὺς· καὶ πάντα ἐπεθυμοῦσαν τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ ποτὲ δὲν ἐμισηλῶσαν, ἀμπε πάντα ἐπαρακάθονταν καὶ ἐμποδίζαν τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐτζίγαρχαν τοὺς Χριστιανοὺς, οἱ ποῖγοι εἶναι ὡς τὴν σήμερον ἀληθινά...

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

22: Καὶ ὄντα τὴν ἐγόρμασεν ὁ αὐτὸς ὡς

Ὁδύγκε τὴν Κύπρον ἀπὸ τοὺς Τεμπλιῶτες καὶ τοὺς Λαγκουβάρδους, μανθάνοντα τὴν ἀγανάκτησιν ὅπου τοὺς ἐποίκαν, καὶ τὸν σφαιρὸν εἰς τὴν χώραν, ἦσαν εἰς μεγάλην ἔννοιαν καὶ ἐνο. ἄζετον πῶς νὰ ποίση νὰ μὲν ἔχουν κακὸν εἰς τὴν Κύπρον, ὅτι ὅλος ὁ τόπος ἦτον γεμάτος Ρωμαῖοι, καὶ ἐλάλεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του: «Ὅποτε θελήσουν νὰ ρεβελιάσουν κατὰ μέναν, ἡμποροῦ νὰ τὸ ποῖσουν καὶ θέλουν ἔχειν βοήθειαν τὸν βασιλεῖα τῆς Κωνσταντινπόλης, καὶ ἡμποροῦν μὲ δύναμιν νὰ σηκώσουν τὸ σηγάτον ἀπὸ τὰς χεῖρας μου». Ἐννοιάστην νὰ δηθῇ μὲ τὸν σουλτάνον τοῦ Καρίου, καὶ ἔπεψεν μαντατοφόρους παρακαλῶντα τον, ὅτι πάντα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι, ὅτι οἱ λὰς ν' ἀγαποῦν τοὺς γειτόνους τοὺς. «καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰμιστεν γειτόνοι» παρακαλῶ σε νὰ ποῖσῃμεν δῆμιαν μεσὸν μας, καὶ προημιοντιάζοι σου, ὅτι πάντα νὰ εἰμι φίλος σου σπλαχνικός, καὶ νὰ κρατῶ τοὺς φίλους σου διὰ ἀγαπημένους μου ἡλίους καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ὡς θανατήσιμους μου ἐχθρούς· καὶ ζητῶ σου, ὅτι ἀνισῶς καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ρωμαίων νὰ ποίση ἀρμάδιαν νὰ ἔλθῃ ἀπάνω μου, νὰ μοῦ δώσῃς βοήθειαν καὶ δύναμιν, καὶ θέλω εἶσταιν ὑπόδουλός σου. Καὶ ἀνισῶς καὶ ἔψη ἀρμάδιαν κατὰδικά σου νὰ ἔχῃς νύσῃ νὰ βλέπῃσαι.

παρουσίαση: Γιώργος Κεχαγιόγλου

ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Τρεῖς φορές εἶχε ἀλλάξει θέση ἡ σιφονέρα μὲς στὸ σπῆτι.
Τώρα φυύγουμε καὶ φορτώνεται γιὰ ποῦ;
Κι αὐτὰ τὰ παμπάλαια πράματα,
τί σκοπὸ, τί μέρος ἔχουνε
σὲ μιὰ καὶ πάλι πρόσκαιρη ἀλλαγὴ.

—Μητέρα, βλέπεις εἶναι ἰσκιωμένα
καὶ τὰ χρυσώματα καὶ τὰ κεντήματα ἔχουν θαμπώσει·

δύσκολο, λέω, νὰ κουβαλᾷς τοὺς ἰσκιούς
καὶ τί πικρὸ νὰ κουβαλᾷς τὸν ἑαυτὸ σου,
αὐτὸν ποῦ ἦταν ἄλλοτε καὶ πιά δὲν εἶναι.

—Ξεκρέμασέ τα, εἶναι τοῦ ἀπάνω κόσμου.
Καὶ μεῖς πᾶμε στὸν πάτο, ἔτσι ποῦ πᾶμε.

Κι αὐτὸ τὸ πέταλο τὸ φαγωμένο
ἀπὸ τί εἶναι...

Ναί, μιὰ φορὰ ἦταν κάτι ἄλογα. Θυμᾶμαι...

Καὶ τὸν ὀρφαναμένο μας τὸν μάστορ -
Πάσχο,
ποῦ ἔκατσε ἐδῶ μαζὶ μας καὶ δὲν ἤθελε
τὸ ἄλλο,

θὰ τὸν ἀφήσουμε;
Ἄραγε θὰ σηκώνεται τίς νύχτες
νὰ τριγυρίζει στὸ ὑπόγειο;

Ἡ σειρὰ τῆς ντουλάπας.
Δὲν σηκώνεται καὶ δὲν χωράει,
εἶναι γιομάτῃ κόκκαλα.

—Νὰ μείνῃ ἐδῶ, ἄς μείνῃ ἐδῶ·
κάποτε θὰ γυρίσουμε νὰ μᾶς μῆσα
καὶ τότε θὰ ξεπεταχτοῦν τὰ νέα σῆματα,
ν' ἀρχίσουνε νὰ μπαινοβγαίνουνε στὸ
σπῆτι.

"Ἀγγελος - Φώτιος Πασχαλάς